

Spēkā no 27.03.2002
Spēkā esošs

Publicēts: Vēstnesis, 26.03.2002, nr. 47
Publicēts: ZIŅOTĀJS, 23.05.2002, nr. 10

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

19.03.2002
Rīgā

Noteikumi nr. 127

Epizootiju uzliesmojuma likvidēšanas un draudu novēršanas kārtība

Grozījumi: MK 17.02.2004. not. nr.84 (L.V., 19.febr., nr.27;
Ziņotājs, 2004, nr.8)
MK 30.11.2004. not. nr.992 (L.V., 6.dec., nr.193;
Ziņotājs, 2005, nr.4)
MK 26.07.2005. not. nr.571 (L.V., 18.aug., nr.130;
Ziņotājs, 2005, nr.20)
MK 19.06.2007. not. nr.406 (L.V., 22.jūn., nr.100;
Ziņotājs, 2007, nr.16)
MK 11.12.2007. not. nr.861 (L.V., 14.dec., nr.201;
Ziņotājs, 2008, nr.8)
MK 07.04.2009. not. nr.316 (L.V., 15.apr., nr.57)
MK 01.09.2009. not. nr.987 (L.V., 8.sept., nr.142)
MK 19.01.2010. not. nr.59 (L.V., 22.janv., nr.12)

(prot. Nr.12 21.§)

Izdoti saskaņā ar
Veterinārmedicīnas likuma
26.panta pirmo daļu un
27.panta trešo daļu

(MK 17.02.2004. noteikumu nr.84 redakcijā)

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka epizootisko slimību (pielikums) profilakses pasākumus un to paziņošanas kārtību, ierobežojumus mājdzīvnieku un mājas apstākļos audzētu savvaļas dzīvnieku iespējamās saslimšanas gadījumā, apkarošanas pasākumu kopumu pēc karantīnas noteikšanas, uzliesmojuma likvidēšanas un draudu novēršanas pasākumus, ja ir saslimuši savvaļas dzīvnieki, dzīvnieku pārvadāšanas ierobežojumus, transportlīdzekļu tīrīšanas un dezinfekcijas kārtību, ierobežojumus dzīvnieku izcelsmes produktu iegūšanai un dzīvnieku izcelsmes atkritumproduktu izmantošanas un savvaļas dzīvnieku medību kārtību slimību apkarošanas laikā, slimību apkarošanas pasākumos iesaistīto institūciju un personu darbību un pienākumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84)

2. Ja ir epizootiskas slimības (turpmāk – slimība) uzliesmojums (situācija, kad dzīvniekam ir konstatēta saslimšana, kuras apstiprināšanai laboratoriskie izmeklējumi veikti valsts zinātniskajā institūtā "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts" vai citā Eiropas Savienības dalībvalsts laboratorijā, kurai piešķirtas references laboratorijas tiesības slimību diagnostikas jomā (turpmāk – oficiāli apstiprināta diagnoze)), Pārtikas un veterinārā dienesta valsts galvenais pārtikas un veterinārais inspektors informē Zemkopības ministriju par šo faktu. Zemkopības ministrija informē Krīzes vadības padomes priekšsēdētāju par

sevišķi bīstamas infekcijas slimības (epizootijas) izplatību. Ja slimības uzliesmojums ir tuvu valsts robežai un karantinējamā vai inficētā zona aptver divu vai vairāku valstu teritorijas, Pārtikas un veterinārais dienests sadarbojas ar kaimiņvalsts infekcijas slimību uzraudzības kompetento iestādi un vienojas par veicamajiem pasākumiem.

(MK 07.04.2009. noteikumu nr.316 redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 19.01.2010. noteikumiem nr.59)

3. Noteikumu uzraudzību un kontroli veic:

3.1. Pārtikas un veterinārais dienests sadarbībā ar Valsts meža dienestu –, ja ir saslimuši savvaļas dzīvnieki;

3.2. Pārtikas un veterinārais dienests –, ja ir saslimuši mājdzīvnieki un mājas apstākļos audzēti savvaļas dzīvnieki.

4. Pārtikas un veterinārais dienests slimības apkarošanas laikā:

4.1. noskaidro slimības inkubācijas periodā no inficētās novietnes (novietne, kurā atrodas slims dzīvnieks) izvesto dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, dzīvnieku barības, piesārņoto materiālu un priekšmetu atrašanās vietu un organizē to iznīcināšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 3.oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam;

4.2. informē novietnes īpašniekus, dzīvnieku tirgotājus, presi un citus sabiedrības informācijas līdzekļus, izstāžu un konkursu rīkotājus par kārtību, kāda jāievēro slimības apkarošanas laikā;

4.3. izveido ekspertu grupu, kura plāno slimību apkarošanas pasākumus, novērtē, prognozē, efektīvi novērš slimību izplatību un plāno paraugu ņemšanas kārtību laboratoriskajiem izmeklējumiem;

4.4. informē par slimības apkarošanas pasākumiem dzīvnieku īpašniekus vai turētājus, dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu pārstrādes, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādes un dzīvnieku barības ražošanas komersantus un slimības apkarošanas pasākumos iesaistītās valsts iestādes un pašvaldības;

4.5. informē Eiropas Komisiju par tās uzdoto uzdevumu izpildes gaitu, kā arī ziņo par slimības uzliesmojumu, slimības apkarošanas gaitu un veiktajiem pasākumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 /skat. "Noslēguma jautājumi" 75.punktu/, MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571, MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406 un MK 07.04.2009. noteikumiem nr.316)

5. Slimības apkarošanas laikā Pārtikas un veterinārais dienests nosaka kārtību, kādā veicamas attiecīgās nepieciešamās darbības:

5.1. novietnes, piesārņotu telpu, transportlīdzekļu, piesārņotu, bet neiznīcināmu materiālu mazgāšana un dezinfekcija;

5.2. paraugu ņemšana laboratoriskajiem izmeklējumiem, kā arī laboratoriskā diagnostika un diferenciāldiagnostika;

5.3. dzīvnieku vakcinācija un vakcinēto dzīvnieku apzīmēšana;

5.4. kravas un transportlīdzekļu aizzīmogošana un kontrole, ja tajos tiek pārvadāti inficēti dzīvnieki, dzīvnieku izcelsmes produkti, dzīvnieku barība vai inficēti materiāli;

5.5. reģistra izveidošana un attiecīgas informācijas saglabāšana novietnēs, kurās tiek turēti uzraudzībai un ierobežojumiem pakļautie dzīvnieki;

5.6. dzīvnieku ievietošana novietnē pēc tās nobeiguma mazgāšanas un dezinfekcijas;

5.7. inficētu dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, dzīvnieku barības vai iznīcināmu materiālu atrašanās vietas noskaidrošana (izsekošana) un to iznīcināšana.

(MK 17.02.2004. noteikumu nr.84 redakcijā)

II. Epizootisko slimību profilakses pasākumi un to paziņošanas kārtība

6. Dzīvnieku profilaktiskā vakcinācija pret slimībām ir aizliegta, izņemot vakcināciju pret Ņūkāsas slimību. Pret Ņūkāsas slimību vakcinētus putnus seroloģiski izmeklē, nosakot intracerebrālās patogenitātes indeksu.

7. Slimību profilaksei un apkarošanai nedrīkst lietot hiperimūno serumu.

8. Vakcinētos dzīvniekus apzīmē un pārvieta vakcinācijas teritorijas ietvaros, izņemot šajos noteikumos minētos gadījumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571)

9. Slimību uzliesmojuma un apkarošanas laikā Pārtikas un veterinārā dienesta inspektors (turpmāk – inspektors) organizē:

9.1. dzīvnieku liķu, kautķermeņu, dzīvnieku izcelsmes produktu un dzīvnieku izcelsmes atkritumu likvidēšanu. Dzīvnieku liķu apglabāšanas vietu saskaņo ar reģionālo vides pārvaldi;

9.2. barības, mēslu, vircas vai citu piesārņotu materiālu likvidēšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 01.09.2009. noteikumiem nr.987)

10. Dzīvnieku īpašnieks, turētājs, kautuves darbinieks, transportlīdzekļa vadītājs, praktizējošs veterinārārsts vai jebkura cita persona, kura ir kontaktā ar dzīvniekiem, nekavējoties ziņo Pārtikas un veterinārā dienesta teritoriālajai struktūrvienībai, bet teritoriālā struktūrvienība – attiecīgajai pašvaldībai:

10.1. ja ir aizdomas par slimību uzliesmojumu;

10.2. ja ir konstatēti dzīvnieki, kas tiešā vai netiešā ceļā ir kontaktējušies ar kādu no slimības ierosinātājiem un kuriem parādās slimības klīniskās pazīmes (turpmāk – iespējami slimi dzīvnieki);

10.3. par patologanatomiskās sekcijas rezultātiem, kas netieši norāda uz saslimšanu ar kādu slimību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571 un MK 07.04.2009. noteikumiem nr.316)

11. Lai efektīvi apkarotu slimības, Pārtikas un veterinārais dienests izstrādā un apstiprina rīcības plānu. Rīcības plānā:

11.1. paredz darbības, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu kārtību atbilstoši normatīvajiem aktiem par dzīvnieku izcelsmes atkritumproduktu savākšanu un iznīcināšanu, dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu un dzīvnieku barības iegūšanu un izplatīšanu, tirdzniecību ar dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem un dzīvnieku barību, kā arī lai nodrošinātu ātru un efektīvu slimību apkarošanu;

11.2. nosaka kompensācijas administrēšanas kārtību Lauku atbalsta dienestā, kā arī paredz finansējumu slimību apkarošanas pasākumu pilnīgai izpildei;

11.3. izstrādā detalizētu pakļautības ķēdi, lai nodrošinātu ātru lēmumu pieņemšanas un īstenošanas procedūru. Pakļautības ķēdē paredz sadarbību starp Zemkopības ministriju un valsts iestādēm un pašvaldībām, kas iesaistītas Valsts civilās aizsardzības plānā iekļauto preventīvo, reaģēšanas un seku likvidēšanas neatliekamo pasākumu veikšanā saskaņā ar Civilās aizsardzības likumu;

11.4. paredz pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu nepieciešamo resursu, tai skaitā finanšu resursu (Zemkopības ministrijai kārtējam gadam piešķirtie valsts budžeta līdzekļi, līdzekļi neparedzētiem gadījumiem, Eiropas Savienības budžeta līdzekļi slimības kontroles un apkarošanas pasākumos radušos zaudējumu atmaksai Eiropas Savienības dalībvalstīm), pieejamību ātrai un efektīvai slimību apkarošanai, piemēram, nodrošinājumu ar laboratorijas personālu, ekipējumu un infrastruktūru;

11.5. paredz instrukcijas izstrādi, lai noteiktu praktisko darbību īstenošanas kārtību visos slimību apkarošanas posmos, kā arī mazgāšanas, dezinfekcijas un dezinsekcijas kārtību;

11.6. iekļauj detalizētu neatliekamās vakcinācijas plānu;

11.7. paredz slimību apkarošanas pasākumos iesaistīto personu izglītošanu par slimību klīniskajām pazīmēm, epizootoloģisko uzraudzību un kontroli un slimību apkarošanu.

(MK 19.06.2007. noteikumu nr.406 redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 07.04.2009. noteikumiem nr.316)

III. Pasākumi mājdzīvnieku un mājas apstākļos audzētu savvaļas dzīvnieku iespējamās saslimšanas gadījumā

12. Pēc paziņošanas par dzīvnieku iespējamo saslimšanu inspektors nodrošina to novietņu uzraudzību, kurās atrodas iespējami slimi dzīvnieki un kurās ar cilvēku, dzīvnieku vai priekšmetu starpniecību no inficētās novietnes ir ienests slimības ierosinātājs (turpmāk – iespējami inficēta novietne). Praktizējošs veterinārārsts, kurš noslēdzis līgumu ar Pārtikas un veterinārā dienesta teritoriālās struktūrvienības vadītāju par konkrētu pretepidemiozisko pasākumu veikšanu (turpmāk – veterinārārsts), vai inspektors:

12.1. veic dzīvnieku klīnisko un, ja nepieciešams, patologanatomisko izmeklēšanu;

12.2. ņem paraugus laboratoriskai izmeklēšanai saskaņā ar Pārtikas un veterinārā dienesta izstrādāto paraugu ņemšanas kārtību vai ekspertu grupas ieteikumiem.

(MK 17.02.2004. noteikumu nr.84 redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571)

13. Dzīvniekus, kurus diagnozes noteikšanai uz laboratoriju nosūta dzīvus, pārvieto apstākļos, kas nodrošina slimības neizplatīšanos.

(MK 17.02.2004. noteikumu nr.84 redakcijā)

14. Šo noteikumu 4.3.apakšpunktā minētā ekspertu grupa asistē Pārtikas un veterinārajam dienestam un piedalās epizootoloģisko pētījumu analīzē. Pārtikas un veterinārais dienests epizootoloģisko pētījumu laikā:

14.1. iegūst informāciju par dzīvnieku saslimšanas perioda ilgumu;

14.2. iegūst informāciju par slimības iespējamiem izcelsmes avotiem;

14.3. identificē un reģistrē novietnes un tos dzīvniekus, kuri, kontaktējoties ar kādu slimības ierosinātāju, var saslimt (turpmāk – uzņēmīgs dzīvnieks);

14.4. identificē un reģistrē iespējami inficētās novietnes;

14.5. noskaidro dzīvnieku, personu, transportlīdzekļu, gaļas, kautķermeņu, dzīvnieku izcelsmes produktu, piesārņotu materiālu un priekšmetu pārvietošanas ceļus un galamērķi;

14.6. noskaidro kukaiņu – slimības pārnēsātāju – klātbūtni un izplatību attiecīgajā ar slimību inficētajā teritorijā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84, MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571, MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406 un MK 07.04.2009. noteikumiem nr.316)

15. Novietnē, kur ir konstatēti iespējami slimi dzīvnieki, līdz karantīnas noteikšanai inspektors organizē uzraudzības pasākumus un kontrolē šādu prasību izpildi:

15.1. veterinārārsts par visām novietnē esošajām dzīvnieku sugām, ņemot vērā dzīvnieku vecumu un fizioloģiskās grupas, izveido reģistru. Reģistrā norāda to dzīvnieku skaitu, kuri ir nobeigušies, kuriem ir slimības klīniskās pazīmes, kuriem nav slimības klīnisko pazīmju, pārbaudes laikā dzimušo dzīvnieku vai izšķīlušos cāļu skaitu. Veterinārārsts regulāri pārbauda novietni un papildina reģistru;

15.2. dzīvnieku īpašniekam aizliegts pārvietot dzīvniekus ārpus to atrašanās vietas, izņemot gadījumus, ja veterinārārsts atļauj tos izvietot novietnes teritorijā ar nosacījumu, ka dzīvnieki nenonāks kontaktā ar citiem dzīvniekiem un kukaiņiem – slimības pārnēsātājiem;

15.3. dzīvnieku īpašniekam aizliegts uzņēmīgos dzīvniekus ievest saimniecības teritorijā vai izvest ārpus tās bez veterinārārsta atļaujas;

15.4. personas, dzīvnieki, transportlīdzekļi, gaļa, liemeņi, dzīvnieku barība, darbarīki, atkritumi, mēsli, virca vai piesārņoti produkti tiek pārvietoti uz novietni vai no tās, ja ir veterinārārsta atļauja;

15.5. īpašnieks pie novietnes ieejas un izejas saskaņā ar veterinārārsta norādījumiem novieto dezinfekcijas paklājus, kurus piesūcina ar dezinficējošiem šķīdumiem, kas iedarbojas uz attiecīgo slimības ierosinātāju;

15.6. saskaņā ar šo noteikumu 14.punktā minētajām prasībām veic epizootoloģiskos pētījumus;

15.7. *(svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992);*

15.8. *(svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992);*

15.9. *(svītrots ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571);*

15.10. ja ir aizdomas par Ņūkāsas slimību, olas nosūta uz olu produktu ražošanas uzņēmumu;

15.11. *(svītrots ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406);*

15.12. ja ir aizdomas par Āfrikas zirgu mēri vai zilās mēles slimību, novietnē un tās apkārtnē iznīcina kukaiņus – slimības pārnēsātājus;

15.13. (svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571)

16. Šo noteikumu 15.punktā minētos pasākumus inspektors var piemērot citām novietnēm, kuru izvietojums vai saistība ar iespējami inficēto novietni tieši apdraud tās vai pieļauj tālāku slimības izplatīšanos.

17. Uzraudzības pasākumus, kas veicami, ja ir konstatēti iespējami slimi dzīvnieki, atceļ, ja laboratoriskajos izmeklējumos oficiāli apstiprināts, ka dzīvnieki nav inficējušies.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861)

IV. Slimību apkarošanas pasākumi pēc karantīnas noteikšanas

18. Pēc karantinējamās teritorijas norobežošanas visās norobežotās teritorijas novietnēs inspektors organizē uzraudzības pasākumus un inficētajā novietnē kontrolē:

18.1. šo noteikumu 15.punktā minēto prasību izpildi;

18.2. visu inficētajā novietnē esošo uzņēmīgo dzīvnieku nogalināšanu. Dzīvniekus nogalina turpat uz vietas inspektora vai veterinārārsta uzraudzībā. Dzīvnieku nogalināšanai izvēlas metodes, kas nodrošina slimības tālāku neizplatīšanos;

18.3. nogalināto un mirušo dzīvnieku, kā arī piesārņoto atkritumu, materiālu un priekšmetu likvidāciju, lai novērstu slimības tālākas izplatīšanās risku;

18.4. dzīvnieku izcelsmes produktu, inkubējamo olu, izšķīlušos cāļus, pieaugušo un jaundzimušo dzīvnieku (ja tie iegūti laikposmā no slimības ierosinātāja iekļūšanas organismā līdz saslimšanas klīnisko pazīmju parādīšanās brīdim (turpmāk – inkubācijas periods)) noskaidrošanu (izsekošanu) un likvidāciju, lai novērstu slimības tālākas izplatīšanās risku;

18.5. inficētās novietnes, tās apkārtnes, piesārņoto transportlīdzekļu un ekipējuma mazgāšanu un dezinficēšanu pēc šo noteikumu 18.2. un 18.3.apakšpunktā minēto pasākumu izpildes. Mazgāšana un dezinfekcija veicama veterinārārsta uzraudzībā.

(MK 26.07.2005. noteikumu nr.571 redakcijā)

19. Pēc oficiāli apstiprinātas diagnozes par dzīvnieku saslimšanu ar Āfrikas zirgu mēri vai zilās mēles slimību 20 kilometru rādiusā ap inficēto novietni izvietotajās novietnēs veic vienu no šādiem pasākumiem:

19.1. piemēro šo noteikumu 15.punktā noteiktās prasības, kā arī vakcinē un apzīmē visus uzņēmīgos dzīvniekus;

19.2. ņemot vērā ģeogrāfiskos, ekoloģiskos un meteoroloģiskos apstākļus, kā arī dzīvnieku kustības intensitāti un slimības izplatīšanās ātrumu un gaitu attiecīgajā teritorijā, piemēro šo noteikumu 18.punktā noteiktās prasības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571)

20. Šo noteikumu 18.punktā minēto pasākumu kopumu inspektors var piemērot citām novietnēm, kuru izvietojums vai saistība ar inficēto novietni tieši apdraud tās vai pieļauj slimības tālāku izplatīšanos.

21. Novietnē, kurā ir divi vai vairāk nodalītu dzīvnieku ganāmpulku un kādā no tiem nav novērota dzīvnieku iespējamā saslimšana vai oficiālie laboratoriskie izmeklējumi to neaplicina, slimības neskartajam ganāmpulkam var nenoteikt ierobežojumus un slimību apkarošanas pasākumus, ja:

21.1. nodrošina dzīvnieku atsevišķu turēšanu, kopšanu, slaukšanu un barošanu, nepieļaujot slimības tālāku izplatīšanos;

21.2. slimības neskartajā ganāmpulkā piemēro aizsardzības zonā veicamos pasākumus.

22. Ja ir slimības uzliesmojums, Pārtikas un veterinārā dienesta valsts galvenais pārtikas un veterinārais inspektors ar rīkojumu nosaka šādas karantīnas teritorijas:

22.1. aizsardzības zonu nosaka triju kilometru rādiusā ap skarto punktu (inficēto novietni) un uzraudzības zonu – 10 kilometru rādiusā, ja konstatēta Ņūkāsas slimība, vezikulārais stomatīts, govju mēris, mazo atgremotāju mēris, nodulārais dermatīts, Rifta ielejas drudzis, aitu un kazu bakas vai briežu hemorāģiskā slimība;

22.2. aizsardzības zonu nosaka 100 kilometru rādiusā ap skarto punktu (inficēto novietni) un uzraudzības zonu – 150 kilometru rādiusā, ja konstatēts Āfrikas zirgu mēra vai zilās mēles slimības uzliesmojums.

(MK 17.02.2004. noteikumu nr.84 redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992, MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571, MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406, MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861 un MK 07.04.2009. noteikumiem nr.316)

23. Aizsardzības zonā esošajās novietnēs ievēro šādas prasības:

23.1. *(svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992);*

23.2. ja ir Ņūkāsas slimības uzliesmojums, putnus, kurus paredzēts nekavējoties nokaut ārpus novietnes, var izvest uz aizsardzības vai uzraudzības zonā esošu kautuvi;

23.3. ja ir Ņūkāsas slimības uzliesmojums, diennakti vecus cāļus un jaunas dējējvistas var izvest:

23.3.1. uz uzraudzības zonā esošu novietni, ja šajā teritorijā neatrodas putnu novietne;

23.3.2. ārpus aizsardzības un uzraudzības zonas, nodrošinot izvesto putnu uzraudzību. Ja novietnē, no kuras tika atvesti putni, ir konstatēta putnu iespējama saslimšana vai oficiālie laboratoriskie izmeklējumi to apliecina, tad turpmākās 21 dienas laikā ārpus aizsardzības un uzraudzības zonas esošajā novietnē izvietotos putnus var izvest uz kautuvi, lai tos nekavējoties nokautu;

23.4. ja ir Ņūkāsas slimības uzliesmojums, inkubējamās olas var izvest uz inkubatoru, ja putniem nav konstatēta saslimšana un pirms pārvadāšanas olas un to iepakojums ir dezinficēts;

23.5. *(svītrots ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406);*

23.6. *(svītrots ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571);*

23.7. *(svītrots ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571);*

23.8. ja ir Āfrikas zirgu mēra vai zilās mēles slimības uzliesmojums:

23.8.1. klīniski veselus dzīvniekus var nosūtīt uz aizsardzības vai uzraudzības zonā esošu kautuvi;

23.8.2. dzīvniekus vakcinē saskaņā ar šo noteikumu 19.1.apakšpunktā minētajām prasībām;

23.8.3. zonas teritorijā identificē visas novietnes, kurās audzē dzīvniekus;

23.8.4. noskaidro uzņēmīgos dzīvniekus un kukaiņus – slimības pārnēsātājus – un tos laboratoriski izmeklē;

23.8.5. aizliedz pārvietot dzīvniekus ārpus zonas robežām, izņemot dzīvniekus, kuri uzturējušies teritorijā, kurā nav kukaiņu – slimības pārnēsātāju;

23.9. ja ir mazo atgremotāju mēra, govju mēra, briežu epizootiskās hemorāģiskās slimības, aitu un kazu baku, vezikulārā stomatīta, Rifta ielejas drudža, nodulārā dermatīta uzliesmojums, klīniski veselus dzīvniekus var izvest uz aizsardzības vai uzraudzības zonā esošu kautuvi;

23.10. *(svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861).*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)

24. Slimību apkarošanas pasākumus aizsardzības zonā atceļ, ja veikta inficētās novietnes noslēguma mazgāšana un dezinfekcija un pēc dezinfekcijas ir:

24.1. pagājusi ne mazāk kā 21 diena govju mēra, mazo atgremotāju mēra, aitu un kazu baku, vezikulārā stomatīta, Ņūkāsas slimības uzliesmojuma gadījumā;

24.2. pagājušas ne mazāk kā 28 dienas nodulārā dermatīta uzliesmojuma gadījumā;

24.3. pagājušas ne mazāk kā 40 dienas zilās mēles slimības, briežu epizootiskās hemorāģiskās slimības uzliesmojuma gadījumā;

24.4. pagājušas ne mazāk kā 30 dienas Rifta ielejas drudža uzliesmojuma gadījumā;

24.5. *(svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992);*

24.6. *(svītrots ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571);*

24.7. pagājuši ne mazāk kā 12 mēneši Āfrikas zirgu mēra uzliesmojuma gadījumā. Šis periods var tikt saīsināts, ja dzīvnieki ir vakcinēti saskaņā ar šo noteikumu 19.1.apakšpunktu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)

25. *(Svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861).*

26. Valsts iestādes un pašvaldības, kas iekļautas civilās aizsardzības plānā preventīvo, reaģēšanas, seku likvidēšanas un neatliekamo pasākumu veikšanā, kā arī dzīvnieku īpašnieks aizsardzības un uzraudzības zonā nodrošina šādu prasību izpildi:

26.1. Pārtikas un veterinārais dienests:

26.1.1. identificē uzņēmīgo dzīvnieku novietnes un sastāda attiecīgu datu reģistru;

26.1.2. veic uzņēmīgo dzīvnieku novietņu regulāras pārbaudes un dzīvnieku klīnisko izmeklēšanu;

26.1.3. nodrošina datu ievadi reģistrā un to saglabāšanu;

26.1.4. organizē paraugu ņemšanu laboratoriskiem izmeklējumiem un to rezultātu ievadi reģistrā;

26.1.5. veic pasākumus, kas saistīti ar slimības diagnozes apstiprināšanu, ja ir saņemts dzīvnieku īpašnieka ziņojums par dzīvnieku saslimšanu;

26.1.6. organizē dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, dzīvnieku barības, piesārņotu materiālu un atkritumu pārvadāšanas transportlīdzekļu un to aprīkojuma dezinfekciju un nodrošina to kontroli uz zonas robežas;

26.1.7. aizliedz rīkot dzīvnieku izstādes, pārdošanas vai skates;

26.1.8. ierīko diennakts kontroles posteņus pie norobežotās zonas, norobežo inficētās novietnes teritoriju, izvieto brīdinājuma plakātus, nodrošina robežu šķērsojošo personu un transportlīdzekļu dezinfekciju, veic dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu un citu iespējami inficētu produktu pastiprinātu kontroli;

26.2. dzīvnieku īpašnieks ir atbildīgs:

26.2.1. par dzīvnieku turēšanu to atrašanās vietā vai izolēšanu novietnes teritorijā, lai nebūtu saskares ar citiem dzīvniekiem un kukaiņiem – slimības pārnēsātājiem;

26.2.2. par dezinfekcijas paklāju izvietošanu pie novietnes ieejas un izejas. Paklājus pēc veterinārārsta norādījumiem piesūcina ar dezinficējošu šķīdumu, kas iznīcina attiecīgo infekcijas slimības ierosinātāju;

26.2.3. lai bez veterinārārsta atļaujas netiktu pārvietoti vai izkaisīti pakaiši, mēsli vai virca;

26.2.4. lai dzīvnieki netiktu pārvietoti bez veterinārārsta atļaujas;

26.2.5. par informācijas sniegšanu (mutiski, telefoniski) inspektoram vai veterinārārstam par visiem beigtajiem vai slimajiem dzīvniekiem;

26.2.6. par dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, atkritumu, piesārņoto materiālu un dzīvnieku barības pārvadāšanas transportlīdzekļu un to aprīkojuma mehānisku tīrīšanu, mazgāšanu un dezinfekciju saskaņā ar veterinārārsta norādījumiem;

26.3. Ceļu policija:

26.3.1. kontrolē dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, atkritumu, piesārņoto materiālu pārvadāšanas transportlīdzekļu kustību, dzīvnieku un minēto produktu pārvadāšanas atbilstību noteiktajām prasībām, kā arī pārbauda veterināros pavaddokumentus;

26.3.2. aizliedz uzņēmīgo dzīvnieku pārvadāšanu caur aizsardzības zonu, izņemot pārvadāšanu tranzītā, pa dzelzceļu un maģistrālajiem autoceļiem, ja nav paredzēta dzīvnieku izlādēšana un apstāšanās šajā zonā. Dzīvniekus var pārvietot saimniecības robežās.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84, MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571 un MK 07.04.2009. noteikumiem nr.316)

27. Uzraudzības zonā esošajās novietnēs ievēro šādas prasības:

27.1. *(svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992);*

27.2. ja ir Ņūkāsas slimības uzliesmojums:

27.2.1. pirmajās 15 dienās pēc uzraudzības zonas noteikšanas putnus aizliegts izvest ārpus šīs teritorijas, izņemot gadījumus, ja tos izved uz kautuvi;

27.2.2. inkubējamās olas var pārvadāt uz inkubatoru ārpus zonas, ja pirms pārvadāšanas olas un to iepakojumu dezinficē;

27.3. (svītrots ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571);

27.4. ja ir Āfrikas zirgu mēra vai zilās mēles slimības uzliesmojums:

27.4.1. klīniski veselos dzīvniekus var nosūtīt uz aizsardzības vai uzraudzības zonā esošu kautuvi;

27.4.2. dzīvnieku vakcinācija uzraudzības zonā ir aizliegta, un tajā esošajās novietnēs veic aizsardzības zonai noteiktos pasākumus;

27.5. ja ir mazo atgremotāju mēra, govju mēra, zilās mēles slimības, briežu epizootiskās hemorāģiskās slimības, aitu un kazu baku, vezikulārā stomatīta, Rifta ielejas drudža, nodulārā dermatīta uzliesmojums, izvest dzīvniekus ārpus zonas šo noteikumu pielikumā norādītajā inkubācijas periodā ir aizliegts. Beidzoties inkubācijas periodam, klīniski veselos dzīvniekus var pārvietot uz kautuvi;

27.6. (svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)

28. Pēc inficētās novietnes mazgāšanas un dezinfekcijas uzraudzības zonā noteiktos pasākumus atceļ, ja:

28.1. ir pagājusi ne mazāk kā 21 diena govju mēra, mazo atgremotāju mēra, aitu un kazu baku un vezikulārā stomatīta uzliesmojuma gadījumā;

28.2. ir pagājušas ne mazāk kā 28 dienas nodulārā dermatīta uzliesmojuma gadījumā;

28.3. ir pagājušas ne mazāk kā 40 dienas zilās mēles slimības, briežu epizootiskās hemorāģiskās slimības uzliesmojuma gadījumā;

28.4. ir pagājušas ne mazāk kā 30 dienas Rifta ielejas drudža, Ņūkāsas slimības uzliesmojuma gadījumā;

28.5. (svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992);

28.6. ir pagājuši ne mazāk kā 12 mēneši Āfrikas zirgu mēra uzliesmojuma gadījumā. Šis periods var tikt saīsināts, ja veic šo noteikumu 19.1.apakšpunktā minētos vakcinācijas pasākumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84, MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571 un MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)

29. (Svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861).

30. Ja konstatē slimības, kuras tiek pārnestas ar kukaiņu – slimības pārnēsātāju – starpniecību, Pārtikas un veterinārajam dienestam, ņemot vērā slimības izplatību un attīstības gaitu, atļauts noteikt:

30.1. ierobežojumu ilgumu aizsardzības un uzraudzības zonā;

30.2. nepieciešamību uzņēmīgos dzīvniekus ievietot inficētajā novietnē;

30.3. nepieciešamību paplašināt vai samazināt aizsardzības zonu un uzraudzības zonu. Attiecīgo lēmumu pieņem, ņemot vērā ekoloģiskos un meteoroloģiskos faktorus un zonu ģeogrāfisko izvietojumu, vektoru klātbūtni un izplatības intensitāti, epizootoloģisko pētījumu un laboratorisko izmeklējumu rezultātus, kā arī nepieciešamību veikt dezinfekciju.

(MK 17.02.2004. noteikumu nr.84 redakcijā)

31. Ja uzraudzības zonā pasākumi norisinās ilgāk nekā aizsardzības zonā, tad, beidzoties ierobežojumiem aizsardzības zonā, turpmāk šajā teritorijā tiek piemēroti uzraudzības zonas ierobežojumi.

32. (Svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992)

33. Ja ir Ņūkāsas slimības, govju mēra, mazo atgremotāju mēra, zilās mēles slimības, briežu epizootiskās hemorāģiskās slimības, aitu un kazu baku, vezikulārā stomatīta, nodulārā dermatīta, Rifta ielejas drudža uzliesmojums, dzīvniekus inficētajā novietnē ievieto ne agrāk kā 21 dienu pēc inficētās novietnes tīrīšanas, mazgāšanas un dezinfekcijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84, MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571 un MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)

34. (Svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861).

35. Ja ir Āfrikas zirgu mēra uzliesmojums, dzīvniekus inficētajā novietnē ievieto saskaņā ar šo noteikumu 5.punktā minētajām prasībām, kā arī pēc kukaiņu – slimības pārnēsātāju – likvidēšanas.

36. Ja laboratorisko izmeklējumu laikā tiek konstatēts, ka Ņūkāsas slimības vīrusa celma intracerebrālās patogenitātes indekss ir lielāks par 0,7 un mazāks par 1,2 un tāpēc nav iespējams konstatēt saslimšanu vai vakcinācijas sekas (ja vakcinācijā izmantota novājināta, dzīva vakcīna), inspektors var 30 dienas uz novietni attiecināt šo noteikumu 15.1., 15.2., 15.4., 15.5. un 15.10.apakšpunktā minētos ierobežojumus.

37. Ja ir Ņūkāsas slimības oficiāli apstiprināta diagnoze, ap inficēto putnu novietni nosaka vakcinācijas teritoriju, kurā veic putnu piespiedu vakcināciju:

37.1. noteiktu kategoriju putniem, ja tie netiek turēti novietnē, kurā ir noteikti šo noteikumu 15.punktā minētie ierobežojumi;

37.2. putniem, kuri ir izšķīlušies vai ievesti vakcinācijas teritorijā.

38. Pret Ņūkāsas slimību vakcinētos putnus izvest ārpus vakcinācijas teritorijas nedrīkst šādos gadījumos:

38.1. ja diennakti vecus cāļus pēc ievietošanas citā novietnē nevakcinē;

38.2. ja putni paredzēti nosūtīšanai uz vakcinācijas teritorijā esošu kautuvi. Ārpus vakcinācijas teritorijas var nosūtīt klīniski veselus putnus.

39. Ja putnu piespiedu vakcinācija pret Ņūkāsas slimību pārtraukta, ārpus vakcinācijas teritorijas var izvest:

39.1. gaļas ieguvei paredzētus diennakti vecus cāļus uz novietni, kur tos vakcinē. Līdz nosūtīšanai uz kautuvi putnus pakļauj uzraudzībai;

39.2. putnus, kas ir vakcinēti ne mazāk kā 21 dienu pirms nosūtīšanas uz kautuvi;

39.3. inkubējamās olas, kas iegūtas no putniem, kuri ne mazāk kā 21 dienu līdz olu savākšanai ir vakcinēti. Pirms nosūtīšanas inkubējamās olas un to iepakojumu dezinficē.

40. Šo noteikumu 37.2.apakšpunktā un 39.punktā minētie ierobežojumi ir spēkā ne mazāk kā trīs mēnešus.

41. Pārtikas un veterinārais dienests var noteikt putnu sugas, kuras izmanto zinātniskiem pētījumiem un netiek pakļautas piespiedu vakcinācijai pret Ņūkāsas slimību, nodrošinot šo putnu periodisku seroloģisko kontroli.

42. Ja konstatēta nebrīvē turēto baložu un savvaļas putnu iespējama saslimšana ar Ņūkāsas slimību, inspektors nodrošina iespējami inficētās novietnes uzraudzību, kā arī lai:

42.1. neviens putns vai citi vīrusa pārnēsātāji netiktu ievietoti novietnē;

42.2. veterinārārsts veiktu pasākumus, kas saistīti ar diagnozes noteikšanu;

42.3. tiktu saglabāti ierobežojumi, kamēr ir aizdomas par putnu saslimšanu vai oficiāli veiktie laboratoriskie izmeklējumi (laboratoriskie izmeklējumi, kuri veikti valsts zinātniskajā institūtā "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts" vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts laboratorijā, kurai piešķirtas references laboratorijas tiesības slimību diagnostikas jomā) norāda, ka putni ir veseli.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406 un MK 19.01.2010. noteikumiem nr.59)

43. Ja oficiāli apstiprināta diagnoze norāda par nebrīvē turēto savvaļas putnu vai baložu saslimšanu ar Ņūkāsas slimību, inspektors nodrošina inficētās novietnes uzraudzību, kā arī epizootoloģisko pētījumu veikšanu saskaņā ar šo noteikumu 14.punktu un veic vienu no šādiem pasākumiem:

43.1. piemēro šo noteikumu 18.2., 18.3. un 18.5.apakšpunktā minētās prasības. Putnus inficētajā novietnē var ievietot 21 dienu pēc novietnes mazgāšanas un dezinfekcijas;

43.2. 60 dienas pēc pēdējo klīnisko pazīmju konstatēšanas aizliedz izlaist putnus ārpus novietnes. Šajā laikā īpašnieks dezinficē un likvidē visus piesārņotos materiālus, priekšmetus un atkritumus, lai nepieļautu slimības tālāku izplatīšanos.

44. (Svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992)

45. (Svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992)

46. Ja oficiāli apstiprināta diagnoze apliecina dzīvnieku saslimšanu ar govju mēri, mazo atgremotāju mēri, zilās mēles slimību, briežu epizootisko hemorāģisko slimību, aitu un kazu bakām, vezikulāro stomatītu, nodulāro dermatītu vai Rifta ielejas drudzi, nosaka vakcinācijas teritoriju un uzsāk dzīvnieku piespiedu vakcināciju. Dzīvnieku izvešana ārpus vakcinācijas teritorijas ir aizliegta, izņemot gadījumu, ja tos sūta uz kautuvi, kas atrodas šīs teritorijas tuvumā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861)

47. Ja konstatētas šo noteikumu 46.punktā minētās slimības, ir aizliegta dzīvnieku vakcinācija novietnēs, kurās ir noteikti šo noteikumu 15.punktā minētie ierobežojumi.

48. Ja Nūkāsas slimības apkarošanas laikā epizootoloģiskajos pētījumos konstatē, ka slimības ierosinātājs no iespējami inficētās vai inficētās novietnes tiek pārnesti uz citu novietni:

48.1. tajā veic šo noteikumu 15.1., 15.2., 15.3., 15.4., 15.5. un 15.6.apakšpunktā minētos pasākumus. Ierobežojumus var piemērot atsevišķai novietnes daļai, ja putni tiek turēti, baroti un kopti citā novietnes daļā;

48.2. no tās aizliegts izvest putnus, ja kopš ierosinātāja pārņemšanas nav pagājusi 21 diena, izņemot gadījumu, ja klīniski veselus putnus nosūta uz kautuvi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)

49. (Svītrots ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571).

50. Ja govju mēra, mazo atgremotāju mēra, zilās mēles slimības, briežu epizootiskās hemorāģiskās slimības, aitu un kazu baku, vezikulārā stomatīta, nodulārā dermatīta, Rifta ielejas drudža apkarošanas laikā epizootoloģiskajos pētījumos konstatē, ka slimības ierosinātājs:

50.1. iespējami inficētajā novietnē ir ievests no citām novietnēm un izplatīts tālāk, tad novietnēs, no kurām ir ievests vai uz kurām pārnesti slimības ierosinātājs, veic šo noteikumu 15.1., 15.2., 15.3., 15.4., 15.5. un 15.6.apakšpunktā minētos pasākumus un ierobežojumus atceļ, ja oficiāli veiktie laboratoriskie izmeklējumi apliecina, ka dzīvnieki ir veseli. Ierobežojumus var noteikt atsevišķai novietnes daļai, ja dzīvnieki tiek turēti, baroti un kopti citā novietnes daļā;

50.2. inficētajā novietnē ir ievests no citām novietnēm un pārnesti tālāk, tad novietnēs, no kurām ir ievests vai uz kurām ir pārnesti slimības ierosinātājs, veic šo noteikumu 15.1., 15.2., 15.3., 15.4., 15.5. un 15.6.apakšpunktā minētos pasākumus un ierobežojumus atceļ ne agrāk kā slimības inkubācijas perioda beigās. Ierobežojumus var piemērot atsevišķai novietnes daļai, ja dzīvnieki tiek turēti, baroti un kopti citā novietnes daļā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84)

51. (Svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861).

52. (Svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861).

53. (Svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992)

V. Slimību uzliesmojuma likvidēšanas un draudu novēršanas pasākumi un medību noteikumi,

ja ir saslimuši savvaļas dzīvnieki

54. Ja rodas aizdomas par savvaļas dzīvnieku saslimšanu ar šo noteikumu pielikumā minētajām slimībām, praktizējošs veterinārārsts vai mednieks ziņo Pārtikas un veterinārajam dienestam, bet Pārtikas un veterinārais dienests attiecīgi ziņo mājdzīvnieku īpašniekiem un mednieku formējumu vadītājiem, kā arī organizē visu nobeigušos, arī nošauto dzīvnieku laboratorisko izmeklēšanu.

55. Pēc oficiāli apstiprinātas diagnozes par savvaļas dzīvnieku saslimšanu ar kādu no šo noteikumu pielikumā minētajām slimībām rīkojas saskaņā ar šo noteikumu 2.punktā noteiktajām prasībām. Valsts galvenais pārtikas un veterinārais inspektors, ievērojot dzīvnieku migrāciju, klimatiskos un ģeogrāfiskos apstākļus, nosaka inficēto teritoriju vietā, kurā tika atrasts slimais dzīvnieks.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406 un MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861)

56. Pārtikas un veterinārais dienests sadarbībā ar ekspertu grupu organizē epizootoloģiskos pētījumus, lai iegūtu informāciju par:

- 56.1. visiem beigtajiem, arī nošautajiem uzņēmīgajiem dzīvniekiem;
- 56.2. ģeogrāfisko rajonu, kurā tika nošauti vai atrasti nobeigušies uzņēmīgie dzīvnieki;
- 56.3. datumu, kad tika nošauti vai tika atrasti nobeigušies uzņēmīgie dzīvnieki;
- 56.4. personu, kura nošāva vai atrada nobeigušos uzņēmīgos dzīvniekus;
- 56.5. uzņēmīgo dzīvnieku dzimumu un aptuvenu vecumu;
- 56.6. slimības simptomiem pirms uzņēmīgo dzīvnieku nošaušanas;
- 56.7. līķa stāvokli, ja tika atrasti nobeigušies dzīvnieki;
- 56.8. laboratorisko izmeklējumu rezultātiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 un MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571)

57. Inficētajā teritorijā ekspertu grupa sadarbībā ar Pārtikas un veterināro dienestu un Valsts meža dienesta darbiniekiem:

- 57.1. pēta uzņēmīgo dzīvnieku populācijas izplatību;
- 57.2. konstatē lielus dabiskos vai cilvēku radītos šķēršļus uzņēmīgo dzīvnieku pārvietošanās ceļā;
- 57.3. konstatē aptuvenu uzņēmīgo dzīvnieku skaitu, to grupu lielumu un skaitu;
- 57.4. organizē nošauto vai nobeigušos uzņēmīgo dzīvnieku patologanatomisko un laboratorisko izmeklēšanu;
- 57.5. organizē uzņēmīgo dzīvnieku populācijas samazināšanu;
- 57.6. veic izskaidrošanas darbu par slimību apkarošanas pasākumu nozīmīgumu;
- 57.7. nodrošina to novietņu uzraudzību, kurās tiek turēti uzņēmīgie dzīvnieki;
- 57.8. organizē epizootoloģiskos pētījumus saskaņā ar šo noteikumu 56.punktā noteiktajām prasībām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571)

58. Pēc oficiāli apstiprinātas diagnozes par dzīvnieku saslimšanu inficētajā teritorijā visus savvaļas dzīvnieku līķus seroloģiski izmeklē un, ja konstatē pozitīvu rezultātu, likvidē kā augsta riska materiālu.

59. Inficētajā teritorijā nošautajiem dzīvniekiem veic:

- 59.1. laboratoriskos izmeklējumus. Ja konstatē seroloģiski pozitīvu rezultātu, nošauto dzīvnieku likvidē kā augsta riska materiālu;
- 59.2. veterināro ekspertīzi. Ja ekspertīzē netiek konstatētas pazīmes, kas raksturīgas kādai pielikumā minētajai slimībai, gaļu atļauts izmantot patēriņam cilvēku uzturā.

60. Inspektors nodrošina inficētajā teritorijā esošo novietņu uzraudzību, kā arī:

- 60.1. to uzskaiti un identifikāciju;
- 60.2. novietņu reģistra izveidošanu, kurā uzskaita uzņēmīgos dzīvniekus un to kategorijas;
- 60.3. regulāras veterinārārsta vizītes uz attiecīgajām novietnēm un reģistra datu papildināšanu;
- 60.4. dzīvnieku izolāciju novietnē, lai nepieļautu to kontaktu ar savvaļas dzīvniekiem vai kukaiņiem – slimības pārnēsātājiem;
- 60.5. dzīvnieku izvešanu ārpus novietnes tikai ar veterinārārsta atļauju;
- 60.6. lai novietnes īpašnieks veiktu nepieciešamos aizsardzības pasākumus un nepieļautu savvaļas dzīvnieku iekļūšanu novietnē vai piekļūšanu priekšmetiem, ar kuru starpniecību slimības ierosinātājs varētu nonākt novietnē un izraisīt dzīvnieku saslimšanu;
- 60.7. pie novietnes izejas un ieejas infekcijas slimību ierosinātāju iznīcināšanai izvieta ar dezinfekcijas līdzekli piesūcinātus paklājus;
- 60.8. lai veterinārārsts veiktu to dzīvnieku laboratorisko izmeklēšanu (ņem paraugus), kuriem ir saslimšanas pazīmes vai kuri ir nobeigušies;
- 60.9. lai novietnes teritorijā nebūtu nobeigušos vai nošautu savvaļas dzīvnieku vai to daļu.

VI. Ierobežojumi dzīvnieku izcelsmes produktu iegūšanai slimību apkarošanas laikā

61. Dzīvniekus, kuri kautuvē nonāk no iespējami inficētajām vai uzraudzības zonā esošajām novietnēm:
 - 61.1. izolē no citiem kautuvē esošiem dzīvniekiem;
 - 61.2. nekavējoties nokauj atsevišķi no veselajiem dzīvniekiem.
62. Pēc šo noteikumu 61.punktā minēto dzīvnieku nokaušanas kautuves telpas, iekārtas un aprīkojumu mehāniski tīra, mazgā un dezinficē ar līdzekļiem, kas iznīcina slimības ierosinātāju.
63. Kautuvē, kurā ir konstatēta slimība, inspektors nosaka ierobežojumus un nodrošina:
 - 63.1. lai nekavējoties tiktu nokauti visi dzīvnieki;
 - 63.2. lai tiktu likvidēti kautprodukti un produkti, kas nonākuši saskarē ar slimajiem dzīvniekiem vai to kautproduktiem, un netiktu pieļauta slimības ierosinātāja izplatīšanās;
 - 63.3. visu ar slimības ierosinātāju piesārņoto materiālu, priekšmetu, transportlīdzekļu, ēku un aprīkojuma mehānisku tīrīšanu, mazgāšanu un dezinfekciju;
 - 63.4. epizootoloģisko pētījumu veikšanu saskaņā ar šo noteikumu 14.punktā noteiktajām prasībām;
 - 63.5. lai neviens uzņēmīgs dzīvnieks netiktu ievietots kautuvē agrāk kā 24 stundas pēc tās mazgāšanas un dezinfekcijas.
64. Olas no Ņūkāsas slimības iespējami inficētās novietnes uz olu produktu ražošanas uzņēmumu var nosūtīt, ja tās ir:
 - 64.1. iepakotas un iepakojums ir noslēgts saskaņā ar šo noteikumu 5.punktā noteiktajām prasībām;
 - 64.2. tīras, ar attīstītām un nesaplēstām čaumalām un nav bijušas pakļautas inkubācijas procesam;
 - 64.3. ieplēstas, bet ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc šķirošanas tiek nodrošināta to izmantošana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)
65. Olu produktu ražošanas uzņēmumā var pārstrādāt no Ņūkāsas slimības iespējami inficētās novietnes atvestās olas, ja:
 - 65.1. tās izolē no citām olām;
 - 65.2. iegūtās čaumalas un olu membrānas savāc un pārstrādā kā augsta riska materiālu;
 - 65.3. iepakojamo materiālu, kā arī transportlīdzekļus mehāniski tīra, mazgā un dezinficē ar līdzekļiem, kas likvidē Ņūkāsas slimības ierosinātājus;
 - 65.4. uzņēmuma telpas, kā arī visus materiālus un priekšmetus, kas nonākuši kontaktā ar iespējami inficētām

olām, mehāniski tīra, mazgā un dezinficē ar līdzekļiem, kas likvidē slimību ierosinātājus.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)

VII. Dzīvnieku izcelsmes atkritumproduktu izmantošanas kārtība (Nodaļa zaudējusi spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu)

66. (Zaudējis spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu).

67. (Zaudējis spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu).

68. (Zaudējis spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu).

69. (Zaudējis spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu).

69.¹ (Zaudējis spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu).

69.² (Zaudējis spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu).

69.³ (Zaudējis spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu).

VIII. Pārvadāšanas ierobežojumi un transportlīdzekļu tīrīšanas un dezinfekcijas kārtība

70. Lai slimības apkarošanas laikā varētu pārvadāt dzīvniekus, dzīvnieku izcelsmes produktus, inficētu barību vai materiālus, nepieciešams saņemt normatīvajos aktos noteiktos veterināros pavaddokumentus.

(MK 17.02.2004. noteikumu nr.84 redakcijā)

71. Pirms un pēc pārvadāšanas dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, dzīvnieku barības, atkritumu vai piesārņoto materiālu pārvadāšanas transportlīdzekļus, to ritošo daļu un piesārņoto aprīkojumu mehāniski tīra, mazgā un dezinficē ar slimības ierosinātāju iznīcinošiem līdzekļiem.

72. Dzīvniekus, dzīvnieku izcelsmes produktus, dzīvnieku barību, atkritumus vai piesārņotos materiālus iekrauj un izkrauj veterinārārsta uzraudzībā.

73. Pirms dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, piesārņotu materiālu, atkritumu vai dzīvnieku barības pārvadāšanas transportlīdzekli aizzīmogo saskaņā ar šo noteikumu 5.punktā noteiktajām prasībām. Pārvadāšanas laikā zīmogu nedrīkst noņemt.

74. Pārvadājums ir atļauts, ja:

74.1. inspektors, kura uzraudzībā atrodas dzīvnieki, dzīvnieku izcelsmes produkti, piesārņoti materiāli, atkritumi vai dzīvnieku barība, ir informējis inspektoru, kura uzraudzībā atrodas kautuve, novietne, dzīvnieku izcelsmes produktu uzņēmums, inkubators, poligons vai dzīvnieku izcelsmes atkritumu pārstrādes uzņēmums;

74.2. pirms pārvadāšanas visi novietnē esošie dzīvnieki ir klīniski izmeklēti un tiem nav konstatētas saslimšanas pazīmes;

74.3. visi nosūtāmie dzīvnieki ir identificējami;

74.4. visi vakcinētie dzīvnieki ir apzīmēti saskaņā ar šo noteikumu 5.punktā noteiktajām prasībām;

74.5. (zaudējis spēku ar 01.05.2004.; sk. 76.punktu).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84 /skat. "Noslēguma jautājumi" 76.punktu/ un MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571)

IX. Noslēguma jautājumi

(Nodaļa MK 17.02.2004. noteikumu nr.84 redakcijā)

75. Noteikumu 4.5.apakšpunkts stājas spēkā ar 2004.gada 1.maiju.

76. Noteikumu VII nodaļa un 74.5.apakšpunkts zaudē spēku ar 2004.gada 1.maiju.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(Atsauce MK 30.11.2004. noteikumu nr.992 redakcijā)

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) (Svītrots ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571);

2) (Svītrots ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406);

3) Padomes 1992.gada 14.jūlija Direktīvas 92/66/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus Ņūkāsļas slimības kontrolei;

4) Padomes 1992.gada 17.decembra Direktīvas 92/119/EEK, ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību;

5) Padomes 1992.gada 29.aprīļa Direktīvas 92/35/EEK, ar ko paredz kontroles noteikumus un pasākumus Āfrikas zirgu mēra apkarošanai;

6) Padomes 2000.gada 20.novembra Direktīvas 2000/75/EK, ar ko nosaka īpašus noteikumus infekciozā katarāla drudža kontrolei un izskaušanai.

Ministru prezidents

A.Bērziņš

Zemkopības ministra vietā –
iekšlietu ministrs

M.Segliņš

Pielikums
Ministru kabineta
2002.gada 19.marta
noteikumiem Nr.127

Epizootisko slimību saraksts

Nr. p.k.	Slimības kods	Slimības nosaukums	Inkubācijas perioda ilgums
1.		(Svītrots ar MK 26.07.2005. noteikumiem nr.571)	
2.	A 020	Vezikulārais stomatīts	21 diena
3.		(Svītrots ar MK 11.12.2007. noteikumiem nr.861)	
4.	A 040	Govju mēris	21 diena

5.	A 050	Mazo atgremotāju mēris	21 diena
6.	A 070	Nodulārais dermatīts	28 dienas
7.	A 080	Rifta ielejas drudzis	30 dienu
8.	A 090	Zilās mēles slimība	40 dienu
9.	A 100	Aitu un kazu bakas	21 diena
10.	A 110	Āfrikas zirgu mēris	40 dienu
11.	<i>(svītrots ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84)</i>		
12.	<i>(svītrots ar MK 30.11.2004. noteikumiem nr.992)</i>		
13.	<i>(svītrots ar MK 19.06.2007. noteikumiem nr.406)</i>		
14.	A 160	Ņūkāsas slimība	21 diena
15.		<i>(svītrots ar MK 17.02.2004. noteikumiem nr.84)</i>	
16.	–	Briežu epizootiskā hemorāģiskā slimība	40 dienu

Zemkopības ministra vietā –
iekšlietu ministrs

M.Segliņš

© A/s Exigen Services Latvia, 1998 - 2010. Visas tiesības aizsargātas